Lubin, dnia 30 października 2026 r.

OB.-USC.5535.3.2026.NK

Pan

Franciszek Wojtyczka

Odpowiedź na interpelację Nr RM.0003.60.2026

W odpowiedzi na interpelacje radnego z dnia 19 października 2026 r., udzielam następujących odpowiedzi:

Zgodnie z ustawą z dnia 5 grudnia 2024 r. o ochronie ludności i obronie cywilnej (Dz.U. z 2024 r. poz. 1907, z późn. zm.) wyróżnia się trzy podstawowe rodzaje obiektów zbiorowej ochrony, których zadaniem jest zapewnienie bezpieczeństwa ludności w sytuacjach zagrożenia. Są to:

- Schrony to uznany za budowlę ochronną obiekt budowlany albo część obiektu budowlanego o konstrukcji zamkniętej i hermetycznej, wyposażony w urządzenia filtrowentylacyjne lub pochłaniacze regeneracyjne.
- Ukrycia to uznany za budowlę ochronną obiekt budowlany albo część obiektu budowlanego o konstrukcji niehermetycznej.
- Miejsca doraźnego schronienia (MDS) to obiekty zbiorowej ochrony będące obiektami budowlanymi, przystosowane do tymczasowego ukrycia ludzi, organizowane na zasadach określonych w art. 102 w/w ustawy.

Szczegółowe warunki jakie musi spełniać MDS określa rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 9 lipca 2025 r. w sprawie warunków organizowania oraz wymagań, jakie powinny spełniać miejsca doraźnego schronienia (Dz.U. z 2025 r. poz. 932).

W przypadku MDS organizowanych w istniejących obiektach budowlanych podstawowe wymagania dotyczą następujących kwestii:

1. Zgodnie z § 3 pkt 1–2, MDS organizuje się w obiektach, w których możliwe jest spełnienie wymagań technicznych określonych w § 5–8 i w których nie stwierdzono uszkodzeń konstrukcji nośnej zagrażających bezpiecznemu użytkowaniu.
2. Zgodnie z § 3 pkt 3 MDS organizuje się w obiektach znajdujących się w odległości nie większej niż 500 m od miejsc stałego przebywania ludzi,
3. Zgodnie z § 3 pkt 4 MDS organizuje się w obiektach umożliwiających schronienie się co najmniej 15 osobom. Przy określaniu pojemności uwzględnia się wymaganą

powierzchnię przy założeniu, że minimalna powierzchnia wolnej przestrzeni liczona po podłodze przypadająca na jedną osobę to 1,5 m² oraz 2 m² na każdą osobę z niepełnosprawnością poruszającą się na wózku inwalidzkim.

W nawiązaniu do pisma nr OB-USC.5535.1.2024 z dnia 8 kwietnia 2024 r. wyjaśnia się, że wskazane w nim 559 doraźnych miejsc ochrony, zlokalizowanych w podpiwniczeniach budynków mieszkalnych, nie może być obecnie automatycznie zakwalifikowanych jako miejsca doraźnego schronienia w rozumieniu obowiązujących przepisów ustawy z dnia 5 grudnia 2024 r. o ochronie ludności i obronie cywilnej (Dz. U. z 2024 r. poz. 1907).

Należy podkreślić, że na dzień sporządzenia przedmiotowego pisma, tj. 8 kwietnia 2024 r., wskazana ustawa nie była jeszcze uchwalona, a tym samym nie obowiązywały wynikające z niej definicje oraz zasady kwalifikowania obiektów przeznaczonych do ochrony ludności.

Informacje przekazane wówczas w zakresie liczby i lokalizacji potencjalnych miejsc ochrony zostały opracowane na podstawie własnych analiz i rozpoznania istniejących zasobów budowlanych, ze szczególnym uwzględnieniem możliwości wykorzystania pomieszczeń piwnicznych budynków mieszkalnych do zapewnienia ludności doraźnej ochrony w sytuacjach zagrożenia.

Dopiero wejście w życie ustawy z dnia 5 grudnia 2024 r. o ochronie ludności i obronie cywilnej wprowadziło nowe ramy prawne, w tym określone wymagania i zasady dotyczące wyznaczania oraz funkcjonowania obiektów zbiorowej ochrony, wśród których wyróżnia się również miejsca doraźnego schronienia.

W związku z powyższym dane przedstawione w piśmie z dnia 8 kwietnia 2024 r. należy traktować jako informacje o potencjalnych lokalizacjach mogących służyć doraźnej ochronie ludności, ustalonych na podstawie ówczesnego stanu wiedzy i przeprowadzonych analiz, nie zaś jako wykaz miejsc doraźnego schronienia spełniających wymagania wynikające z aktualnie obowiązujących przepisów prawa.

Zgodnie z art. 102 ust. 1 ustawy z dnia 5 grudnia 2024 r. o ochronie ludności i obronie cywilnej (Dz.U. z 2024 r. poz. 1907 ze zm.), w przypadku wprowadzenia stanu nadzwyczajnego lub w czasie wojny, jeżeli liczba schronów i ukryć jest niewystarczająca dla zapewnienia ochrony ludności, wójt, burmistrz, prezydent miasta, starosta lub wojewoda organizują miejsca doraźnego schronienia.

Należy przy tym podkreślić, że organizowanie miejsc doraźnego schronienia nie oznacza co do zasady konieczności wznoszenia nowych obiektów budowlanych, lecz polega przede wszystkim na identyfikowaniu i wyznaczaniu odpowiednich przestrzeni w istniejących

budynkach i obiektach budowlanych, które mogą zostać wykorzystane do tymczasowego ukrycia ludności. Istotnym elementem tego procesu jest również ocena ich przydatności oraz określenie zakresu ewentualnych prac adaptacyjnych.

Oznacza to, że organizowanie MDS w trybie określonym w art. 102 ustawy następuje w przypadku wystąpienia okoliczności wskazanych w tym przepisie. W czasie pokoju możliwe jest podejmowanie działań przygotowawczych, obejmujących rozpoznanie potencjalnych lokalizacji, ocenę ich przydatności oraz przygotowanie dokumentacji niezbędnej do ewentualnego przystosowania obiektów.

Zgodnie z rozporządzeniem Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 9 lipca 2025 r. w sprawie warunków organizowania oraz wymagań, jakie powinny spełniać miejsca doraźnego schronienia (Dz.U. z 2025 r. poz. 932), przygotowanie obiektu do pełnienia funkcji MDS wymaga w pierwszej kolejności wytypowania obiektu, oceny jego faktycznego stanu technicznego i instalacji, przeprowadzenia wizji lokalnej oraz analizy dokumentacji technicznej. W przypadku pozytywnej oceny możliwości zorganizowania MDS konieczne jest opracowanie dokumentacji określającej zakres niezbędnych rozwiązań dostosowawczych.

Zgodnie z rozporządzeniem MDS może zostać zorganizowane w obiekcie, który umożliwia schronienie co najmniej 15 osobom, znajduje się w odległości nie większej niż 500 m od miejsc stałego przebywania ludzi oraz nie posiada uszkodzeń konstrukcji nośnej zagrażających bezpiecznemu użytkowaniu. Obiekt musi również umożliwiać spełnienie wymagań dotyczących m.in. bezpieczeństwa konstrukcji, ochrony przeciwpożarowej, warunków ewakuacji oraz odpowiedniego zabezpieczenia otworów i wejść.

Na obecnym etapie działania związane z organizacją miejsc doraźnego schronienia należy rozpatrywać w kontekście identyfikacji obiektów, które mogą zostać wykorzystane do zapewnienia tymczasowej ochrony ludności, oraz oceny możliwości ich dostosowania do obowiązujących wymagań technicznych.

W przypadku parkingów podziemnych możliwość ich wykorzystania jako MDS wymaga indywidualnej oceny konstrukcji, dostępnych dróg ewakuacyjnych, wentylacji, instalacji oraz możliwości odpowiedniego przygotowania przestrzeni dla osób wymagających schronienia. Konieczne jest również określenie zakresu prac adaptacyjnych, które pozwolą dostosować obiekt do wymagań określonych w przepisach.

Zgodnie z art. 91 ustawy o ochronie ludności i obronie cywilnej sprawdzenie obiektów budowlanych pod kątem spełniania lub możliwości spełnienia wymagań dla obiektów zbiorowej ochrony może zostać zlecone przez właściwy organ ochrony ludności komendantowi

powiatowemu (miejskiemu) Państwowej Straży Pożarnej oraz powiatowemu inspektorowi nadzoru budowlanego, odpowiednio do zakresu ich kompetencji. Organy te mogą również przeprowadzić sprawdzenie wspólnie. Oznacza to, że ocena możliwości wykorzystania istniejących obiektów, w tym parkingów podziemnych, na potrzeby organizacji miejsc doraźnego schronienia powinna uwzględniać zarówno wymagania z zakresu ochrony przeciwpożarowej, jak i wymagania techniczno-budowlane.

Zgodnie z art. 91a ust. 1 pkt 3 ustawy o ochronie ludności i obronie cywilnej właściwy miejscowo komendant powiatowy (miejski) Państwowej Straży Pożarnej identyfikuje punkty schronienia w planowanych miejscach organizacji miejsc doraźnego schronienia. Oznacza to, że komendant PSP uczestniczy również w procesie rozpoznawania i identyfikowania przestrzeni, które mogą zostać wykorzystane do tymczasowej ochrony ludności. Ponadto, zgodnie z art. 91a ust. 2 ustawy, o zidentyfikowanych punktach schronienia komendant zawiadamia właściwego wójta, burmistrza lub prezydenta miasta, starostę, a także właściciela lub zarządcę nieruchomości, na której znajduje się dany punkt schronienia.

Powyższa regulacja wskazuje na istotną rolę Państwowej Straży Pożarnej w procesie przygotowania istniejących obiektów do wykorzystania na potrzeby ochrony ludności. W przypadku parkingów podziemnych oznacza to konieczność uwzględnienia udziału PSP już na etapie identyfikowania potencjalnych miejsc organizacji MDS.

Możliwość ponownego wykorzystania historycznych obiektów ochronnych należy rozpatrywać indywidualnie, z uwzględnieniem ich lokalizacji, pierwotnego przeznaczenia, aktualnego stanu technicznego oraz możliwości dostosowania do obowiązujących wymagań.

Należy przy tym rozróżnić obiekty, które w przeszłości posiadały formalny status schronów lub ukryć, od pomieszczeń piwnicznych i podpiwniczeń, które mogły być wykorzystywane jako miejsca tymczasowego ukrycia ludności, lecz niekoniecznie stanowiły formalnie uznane budowle ochronne.

Obecne przepisy wprowadzają odrębne kategorie obiektów zbiorowej ochrony, w tym schrony, ukrycia oraz miejsca doraźnego schronienia. Sam fakt, że określone pomieszczenie lub obiekt w przeszłości służył do ukrycia ludności, nie oznacza automatycznie, że może on obecnie zostać zakwalifikowany jako MDS lub inny obiekt zbiorowej ochrony.

Zgodnie z rozporządzeniem MSWiA z dnia 9 lipca 2025 r. obiekty przeznaczone do organizacji MDS muszą spełniać wymagania dotyczące konstrukcji, bezpieczeństwa pożarowego, ewakuacji, ochrony przed odłamkami oraz wyposażenia w odpowiednie instalacje. Konieczne

jest również potwierdzenie, że ich stan techniczny nie stwarza zagrożenia dla osób korzystających z miejsca schronienia.

W przypadku obiektów historycznych istotne jest zatem ustalenie, czy zachowały one swoje właściwości konstrukcyjne i ochronne oraz czy możliwe jest ich dostosowanie do aktualnych standardów bez naruszenia wymagań związanych z ochroną zabytków, jeżeli obiekty te podlegają takiej ochronie.

Ewentualne przywrócenie funkcji ochronnej powinno zostać poprzedzone rozpoznaniem istniejących obiektów, weryfikacją ich dotychczasowego przeznaczenia, oceną techniczną i analizą możliwości ich adaptacji.

Działania w tym zakresie powinny służyć rozpoznaniu istniejącej infrastruktury ochronnej miasta oraz ocenie możliwości jej wykorzystania w ramach obecnego systemu ochrony ludności i obrony cywilnej.

Jednocześnie należy wskazać, że zgodnie z art. 103 ustawy o ochronie ludności i obronie cywilnej właściciel lub zarządca miejsca doraźnego schronienia zapewnia utrzymanie go w należytym stanie technicznym oraz udostępnia na cele ochrony ludności. Obowiązek ten dotyczy obiektów zorganizowanych jako MDS.

System ostrzegania i alarmowania ludności stanowi istotny element zapewnienia bezpieczeństwa mieszkańców Gminy Miejskiej Lubin. Jego podstawowym zadaniem jest umożliwienie szybkiego i skutecznego przekazywania sygnałów alarmowych w przypadku wystąpienia zagrożeń mogących mieć wpływ na życie, zdrowie oraz bezpieczeństwo ludności. Odpowiednio zorganizowany system alarmowania odgrywa szczególnie ważną rolę w sytuacjach wymagających niezwłocznego poinformowania mieszkańców o konieczności podjęcia określonych działań ochronnych.

Jednym z podstawowych elementów funkcjonującego na terenie miasta systemu ostrzegania i alarmowania są syreny alarmowe, rozmieszczone w poszczególnych częściach Lubina. Ich lokalizacja uwzględnia strukturę przestrzenną miasta, rozmieszczenie osiedli mieszkaniowych oraz potrzebę zapewnienia możliwości przekazywania sygnałów alarmowych na możliwie jak największym obszarze. Urządzenia te stanowią ważny element infrastruktury wykorzystywanej do ostrzegania mieszkańców przed różnego rodzaju zagrożeniami.

Rozmieszczenie syren w poszczególnych rejonach miasta ma na celu stworzenie odpowiednich warunków do przekazywania mieszkańcom sygnałów alarmowych w przypadku wystąpienia sytuacji kryzysowych. System ten umożliwia emitowanie sygnałów ostrzegających o zagrożeniu, stanowiąc jeden ze sposobów informowania ludności o konieczności zachowania

szczególnej ostrożności oraz stosowania się do przekazywanych komunikatów i zaleceń właściwych służb.

Zgodnie z prowadzonym wykazem syren alarmowych, na osiedlu Przylesie znajdują się 4 syreny, przy ulicach Żurawiej, Sokolej, Pawiej oraz Jastrzębiej. Na osiedlu Polne zamontowane są 3 syreny, w tym dwie przy ulicy Topolowej oraz jedna przy ulicy Leszczynowej. Kolejne 3 syreny znajdują się na osiedlu Ustronie, przy ulicach Bolesława Krupińskiego, Kamiennej oraz Juliusza Słowackiego. Na osiedlu Staszica i w jego sąsiedztwie zlokalizowane są 3 syreny, przy ulicach Adama Mickiewicza, Tadeusza Kościuszki oraz Jana Kilińskiego. W rejonie centrum miasta i jego najbliższego otoczenia znajdują się 3 syreny, przy ulicach Odrodzenia, Kolejowej oraz Budziszyńskiej. Ponadto 1 syrena alarmowa zlokalizowana jest na osiedlu Małomice, przy ulicy Małomickiej. Na terenie Gminy Miejskiej Lubin zamontowanych jest łącznie 17 syren alarmowych, zlokalizowanych w różnych częściach miasta.

Na wszystkich osiedlach Gminy Miejskiej Lubin zostały przeprowadzone testy słyszalności syren alarmowych. Ich celem było sprawdzenie zasięgu emitowanych sygnałów dźwiękowych oraz ocena możliwości ich odbioru w poszczególnych częściach miasta. Przeprowadzenie testów pozwala na weryfikację funkcjonowania istniejącego systemu ostrzegania i alarmowania w rzeczywistych warunkach terenowych, a także stanowi podstawę do identyfikowania ewentualnych ograniczeń w zakresie słyszalności sygnałów alarmowych.

Należy przy tym zaznaczyć, że skuteczność odbioru sygnałów akustycznych może być uzależniona od wielu czynników, w tym odległości od syreny alarmowej, rodzaju i wysokości zabudowy, ukształtowania terenu, panujących warunków atmosferycznych oraz poziomu hałasu otoczenia. Z tego względu weryfikacja słyszalności syren stanowi ważny element oceny funkcjonowania systemu oraz możliwości skutecznego ostrzegania mieszkańców o potencjalnych zagrożeniach.

Zgodnie z art. 42 i 43 ustawy z dnia 5 grudnia 2024 r. o ochronie ludności i obronie cywilnej, wojewoda opracowuje wojewódzki plan ewakuacji ludności na podstawie wkładów przygotowanych przez wójtów, burmistrzów, prezydentów miast oraz starostów.

Wkłady te stanowią element procesu planowania ewakuacji ludności i obejmują informacje niezbędne do przygotowania oraz organizacji działań ewakuacyjnych na obszarze poszczególnych jednostek samorządu terytorialnego. Ich opracowanie odbywa się w ramach współpracy administracji samorządowej z administracją rządową, przy czym wojewoda odpowiada za koordynację przygotowania dokumentacji oraz określenie obszarów i kierunków ewakuacji ludności, w tym miejsc jej przyjęcia.

Gmina Miejska Lubin, realizując obowiązki wynikające z ww. ustawy, opracowała w 2026 roku wkład do Wojewódzkiego Planu Ewakuacji Ludności, który został przekazany do Dolnośląskiego Urzędu Wojewódzkiego we Wrocławiu.

Szczegółowy sposób przeprowadzenia ewakuacji, w tym dobór i wykorzystanie środków transportu, będzie uzależniony od rodzaju i skali występującego zagrożenia, liczby osób wymagających ewakuacji oraz aktualnych warunków i możliwości organizacyjnych. Działania te będą realizowane we współpracy z właściwymi organami administracji publicznej oraz służbami odpowiedzialnymi za bezpieczeństwo ludności.

Zgodnie z art. 33 ustawy z dnia 5 grudnia 2024 r. o ochronie ludności i obronie cywilnej (Dz. U. z 2024 r. poz. 1907, z późn. zm.) do zadań organów ochrony ludności należy tworzenie i utrzymywanie zasobów niezbędnych do realizacji zadań ochrony ludności i obrony cywilnej. Prezydent miasta jest zobowiązany do zapewnienia zasobów umożliwiających realizację określonych ustawą zadań przez co najmniej 3 dni trwania zagrożenia.

Należy przy tym zaznaczyć, że obowiązek ten nie oznacza konieczności zgromadzenia i przechowywania przez miasto pełnych zapasów wszystkich niezbędnych produktów i materiałów we własnych magazynach. Zgodnie z art. 33 ust. 4 ustawy zadania w tym zakresie mogą być realizowane zarówno poprzez tworzenie i utrzymywanie magazynów zasobów, jak również poprzez zapewnienie dostępu do niezbędnych zasobów oraz zawieranie umów z podmiotami, które mogą zagwarantować ich dostarczenie w sytuacji zagrożenia. Oznacza to, że system zabezpieczenia mieszkańców może opierać się na połączeniu własnych zasobów miasta, odpowiednio przygotowanej infrastruktury awaryjnej oraz współpracy z zewnętrznymi dostawcami i przedsiębiorcami.

Miasto Lubin prowadzi działania zmierzające do zwiększenia możliwości zabezpieczenia podstawowych potrzeb mieszkańców w sytuacjach kryzysowych, w szczególności w zakresie zapewnienia dostępu do wody pitnej, żywności oraz energii elektrycznej.

W zakresie zaopatrzenia w wodę miasto dysponuje obecnie ośmioma studniami awaryjnymi, które stanowią alternatywne źródło zaopatrzenia mieszkańców w wodę w przypadku wystąpienia zakłóceń w funkcjonowaniu podstawowej infrastruktury wodociągowej. Jednocześnie podejmowane są działania zmierzające do zwiększenia bezpieczeństwa i niezależności systemu zaopatrzenia miasta w wodę poprzez przygotowanie kolejnej inwestycji polegającej na budowie studni zastępczej (awaryjnej). Ponadto zakupiono urządzenia do pakowania wody (tzw. paczkowarki), które umożliwią jej przygotowanie i dystrybucję w sytuacjach awaryjnych. Istotnym elementem zabezpieczenia dostaw wody jest również potencjał Miejskiego Przedsiębiorstwa Wodociągów i Kanalizacji (MPWiK), jako

jednostki realizującej zadania na rzecz miasta, które dysponuje beczkowozami umożliwiającymi transport i dostarczanie wody mieszkańcom w przypadku awarii lub przerw w dostawach z sieci wodociągowej.

W zakresie zabezpieczenia energetycznego miasto zakupiło agregaty prądotwórcze, które zwiększą możliwości awaryjnego zasilania obiektów i infrastruktury istotnej dla bezpieczeństwa mieszkańców. Własnymi agregatami dysponują również inne podmioty ochrony ludności funkcjonujące na terenie miasta. Jednocześnie miasto planuje dalszy rozwój zasobów w tym zakresie, w szczególności poprzez zwiększanie możliwości awaryjnego zasilania obiektów i infrastruktury niezbędnej do zapewnienia ciągłości funkcjonowania podstawowych usług.

W odniesieniu do zabezpieczenia dostaw żywności miasto posiada zawarte porozumienie z dostawcą żywności, określające zasady współpracy i zapewnienia dostaw w przypadku wystąpienia sytuacji awaryjnej. Rozwiązanie to stanowi element systemu zabezpieczenia żywnościowego mieszkańców i pozwala na wykorzystanie zasobów oraz możliwości logistycznych podmiotu zewnętrznego bez konieczności gromadzenia przez miasto całości niezbędnych zapasów żywności we własnych magazynach. Jednocześnie prowadzone jest rozpoznanie możliwości wykorzystania istniejącej infrastruktury miejskiej, w tym zaplecza żywieniowego jednostek organizacyjnych miasta, a także dalszego rozwijania współpracy z lokalnymi przedsiębiorcami i podmiotami zajmującymi się dystrybucją żywności.

Przygotowanie systemu zabezpieczenia żywnościowego wymaga również określenia potrzeb mieszkańców, możliwości magazynowania i transportu produktów oraz organizacji punktów ich dystrybucji, z uwzględnieniem osób wymagających szczególnego wsparcia.

Podejmowane działania stanowią element stopniowego budowania i rozwijania zasobów ochrony ludności i obrony cywilnej. Ich celem jest zwiększanie odporności miasta na sytuacje kryzysowe oraz zapewnienie możliwości realizacji podstawowych zadań na rzecz mieszkańców przez co najmniej 3 dni trwania zagrożenia, z wykorzystaniem zarówno własnych zasobów, jak i rozwiązań opartych na współpracy z podmiotami zewnętrznymi.

Edukacja w zakresie ochrony ludności i obrony cywilnej stanowi istotny element budowania świadomości społecznej oraz odporności mieszkańców na sytuacje kryzysowe. Zgodnie z art. 55–57 ustawy z dnia 5 grudnia 2024 r. o ochronie ludności i obronie cywilnej edukacja ta obejmuje upowszechnianie wiedzy o zagrożeniach, zasadach właściwego reagowania oraz sposobach postępowania służących ochronie życia i zdrowia.

Na terenie Lubina działania edukacyjne i informacyjne w tym zakresie realizowane są w różnych formach, zarówno poprzez wydarzenia skierowane do ogółu mieszkańców, jak

i działania prowadzone w placówkach oświatowych. Obejmują one zarówno przekazywanie wiedzy teoretycznej, jak i praktyczne ćwiczenie umiejętności przydatnych w sytuacjach zagrożenia.

Przykładem takich przedsięwzięć był IX Festyn Strażacki oraz Piknik Edukacyjny zorganizowany 23 maja 2026 r. w ramach Akademii Ochrony Ludności i Obrony Cywilnej. Wydarzenie obejmowało stoiska edukacyjne, pokazy strażackie, prezentację sprzętu ratowniczego, konkursy oraz działania związane z nauką udzielania pierwszej pomocy. Jego formuła umożliwiała zdobywanie wiedzy i praktycznych umiejętności osobom w różnym wieku, w tym dzieciom i młodzieży.

Istotnym elementem działań edukacyjnych realizowanych w 2026 r. były również ogólnopolskie treningi organizowane w ramach Akademii Ochrony Ludności i Obrony Cywilnej. W czerwcu w czasie dni Lubina przeprowadzono Krajowy Trening Pierwszej Pomocy, podczas którego uczestnicy mogli zdobyć i przećwiczyć umiejętności związane m.in. z oceną stanu poszkodowanego, wzywaniem pomocy, prowadzeniem resuscytacji krążeniowo-oddechowej, użyciem automatycznego defibrylatora AED oraz tamowaniem krwotoków. W sierpniu odbył się Krajowy Trening Reagowania, poświęcony przede wszystkim rozpoznawaniu sygnałów alarmowych, właściwemu reagowaniu na komunikaty ostrzegawcze, weryfikowaniu informacji pochodzących z oficjalnych źródeł, a także przygotowaniu plecaka ewakuacyjnego i rozpoznawaniu dostępnych miejsc schronienia.

Kolejnym przedsięwzięciem był Krajowy Trening Rodzinny Akademii Ochrony Ludności i Obrony Cywilnej, przeprowadzony 17 października 2026 r. w Szkole Podstawowej nr 1 w Lubinie oraz w Starostwie Powiatowym. Wydarzenie było skierowane do dzieci, rodziców i całych rodzin. Jego celem było praktyczne przygotowanie uczestników do właściwego reagowania na sygnały alarmowe, rozpoznawania zagrożeń, wskazywania bezpiecznych miejsc oraz opracowania rodzinnych planów postępowania na wypadek sytuacji kryzysowej.

Istotną rolę w kształtowaniu świadomości i umiejętności bezpiecznego zachowania odgrywają również miejskie placówki oświatowe. Edukacja dzieci i młodzieży w zakresie bezpieczeństwa prowadzona jest na bieżąco, w ramach zajęć dydaktycznych, wychowawczych i profilaktycznych, a także poprzez praktyczne ćwiczenia i działania podejmowane we współpracy ze służbami oraz innymi instytucjami odpowiedzialnymi za bezpieczeństwo.

Przekazywane uczniom treści są systematycznie utrwalane i poszerzane o aktualne zagadnienia związane z pojawiającymi się zagrożeniami oraz zmieniającymi się potrzebami w zakresie bezpieczeństwa. Obejmują między innymi zasady alarmowania i ewakuacji, właściwe

reagowanie w sytuacjach niebezpiecznych, udzielanie pierwszej pomocy, rozpoznawanie zagrożeń oraz odpowiedzialne korzystanie z informacji i komunikatów ostrzegawczych.

Działania te mają charakter ciągły i służą kształtowaniu praktycznych kompetencji, odpowiedzialnych postaw oraz umiejętności podejmowania właściwych decyzji w sytuacjach zagrożenia. Ich istotnym celem jest przygotowanie dzieci i młodzieży nie tylko do bezpiecznego zachowania w środowisku szkolnym, ale również do świadomego reagowania w życiu codziennym.

Liczba osób uczestniczących w poszczególnych wydarzeniach i formach edukacji jest ustalana na podstawie danych przekazywanych przez organizatorów oraz placówki oświatowe. Należy przy tym zaznaczyć, że liczba uczestników wydarzeń edukacyjnych i treningów nie jest tożsama z liczbą osób, które ukończyły formalne szkolenia z zakresu ochrony ludności i obrony cywilnej.

Miasto będzie kontynuować i rozwijać działania edukacyjne w tym obszarze, dążąc do systematycznego zwiększania wiedzy i umiejętności mieszkańców oraz wzmacniania społecznej gotowości do właściwego reagowania w sytuacjach kryzysowych.

Z poważaniem

z up. Prezydenta Miasta
Kazimierz Śliwowski
Naczelnik Wydziału